

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. *Sjynging - Mosing* Fylke: *Sør Trondelag*
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: *Sensvik*
 Emne: *m. 10* Bygdelag: *Sensvik*
 Oppskr. av: *Isak Selbekk* Gard: *Selbekken*
 (adresse) *Selbekken m. Trondheim* G.nr. *88* Br.nr. *2 og 3.*

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *og fortalt av eldre folk*
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Nå for tiden senter en *kyje* *lyng* her i *leigda*. Heller ikke blev det senter *lyng* innen den siste verdenskrig.

En slukka med dette for ca. 40-50 år tilbake. For den tida blev *lyngen* brukt noget, dog mest innen *værkna* som dengang var ganske almindelig hvert år.

Det var for 70-80 år tilbake reknet for *upåklagelig* *føring* når *husedija* kunne greie å reise sig på *kåsen* uten hjelp.

Når de "låg i reis" eller gikk "på *knea*" - som det kaltes - blev det litt *folkesnak* om *sulleføring* og da var *lyngen* en bra "erstatning" når *hølet* var *opbrukt*.

Syngen blev senter om *vinteren* og *våren* og *den slags* *arbeide* kaltes for *lyngskjøring*.

172

Sonålingen blev reut med hundum og til den større ljang nyttel en både almindelig lja med langær, sigd eller kniv.

Sjynging var både mannfolk — og kvinnfolkarbeid alt eftersom det høvet best med arbeidshjelpen på gården. Sjyngen trengte 3-4 år for å vokse til mellom hver gang den blir slått.

Den blev fraktet heime på mange måter. Dels blev den båret på ryggen, dels kjørt med hest og slode eller som kløv på hesteriggen og også fraktet vassveien på båt når dette høved best.

Opbevaringen heime var i almin: delighet ikke noget særlig problem da den for de fleste blev sanket for dagen som „manna i økemen“.

Når det blev „smaltrass“ ville alle husedyr etc ljangført. Den lave, spede ljangen var best til sau og gjeter. Det var vist ikke noe bestemt om hvor mye eller rettvis sagt hvor lite dyra far om gangen for å klare sig.

Sjyng var anselt for bra god for særlig på vankanten når det var begmt å sprette og sette knopper

Ljng som beite

var ofte brukt både om høsten og om våren. Det var mest gjeiter og sauer, men til dels også storfe som en lot beite i ljngmarken. Dette skjer mest i nødår, men det brukes også mere vanlig på de gårder som har bra ljngbeite i heimmarkene. Disse ljngbeiter er reknet for ganske bra for men en prøver helst å rydde bort ljngen for å få grasbeite istedet, da dette gir mere forvendi pr. mål.

Mosing

En sanker ikke lenger mose som for her i kjgda.

Det var sluttet med denne foring omkring 1870-80 åra. For den tiden var det enkelte som brukte mose i vårknipa.

Til grisemat er brukt mose på yngre gårder. Dette har vært ansett for bra god grisemat og grisene er blitt fine og frivillige av denne kostens. Denne blir da kopt til graut sammen med laiv og poteter, gras eller hoi og andre siragater.

1724 Sensusik 26te mai 1948

Joak Selboen